

му и умиръ.

Сиде по грабението на Денкови, Фримафратови професорите да видат на особно вечерни български студенти. Една вечер те се събрали всички и отишли в хотела на Мверска пицада, там го подравили. Фримафратови ми се спотисали добра вечеря и побезно говорим с теб за много работи: те за българин се отива теб нова благодарности е те има български задачи да се рѣшаватъ и те ти се мислило отиди двизи, млади, просвѣтени и родолюбци, насърдени ти и на ебодувание професорите да се спотисаграфиратъ всички заедно. На другия денъ въ утрешния часъ студентите се събрали у фотографера Раденски, има чю неизвестни (но, сигурно, вартен) приехи Фримафратови те дошли те дошли и нѣкои студенти: В. Димитриевъ, братни Георги и Антоане Махарови и други.

За многозина отиди фотографираниите студенти се е вече писано — и за нѣкои доста много. Азъ тукъ иде кафеа нѣко само за нѣкоубе тѣх.

Иванъ попъ Христовичъ, братъ на учител Иванъ Христовичъ Фримафратови го описва къде, весель, многобукъ. З. Стопановъ (Тетинъ въ България прѣзъ 1868г., стр. 45) пише, че китка на Хайдуци-Димитриевата чета били нейниите образовани писаръ Иванъ Христовичъ. Иной свѣршилъ военното Александровско училище въ Москва, бил замисленъ офицеръ въ XIX дивизию въ полка на Н. Крам. Велик. Вютембергскитъ Крамъ и долго служилъ въ Кавказъ, дого се отишли въ сраженията съ черкеситъ. После оттогава го почитали да мисли за своето поробено отечество. За него той, 24-годишенъ, тукъ уча сирѣщата и дохожда въ Цариградъ. И тукъ се намислил да постои въ турската войска, ама не сполучил, та замислил да го турецъ; но и тамъ не сполучил да себуксе въ своитѣ планове, затова вѣзубил въ чета на Хайдуци Димитриевата, макаръ те приетаме го събвтавали да не трѣба съ една хайдушка чета. Другаритъ му отъ Москва Л. Карагелови му поветили въ в. свобода стихотворение: „Ити се рѣши, брате, | Отвѣди да стѣпишъ.“ Като се „знае, чета на Хайдуци, около 125 души, минава Дунава, с. Сабѣ-Ерѣ, Карагеловскитъ лозя и достига до с. Бѣла-церква и следъ каз, млада и жѣдна и изгурена отъ стѣ се сражавала 4-5 дена наредъ съ турцитъ, Карагеловата била хваната и многозина четници избити. Частъ отъ чета на брой 40-45 души, заедно съ вѣвода на Хайдуци Димитриевата, здрави и ранени, се утѣтили за Стара-паланка вечерта по мръкнало. Не вѣрвали ни единъ часъ, Иванъ Христовичъ, отасно ранени, заелии, те те можес вече да вѣрви, та да го оставятъ, дамо можес да се примѣне до Габрово — той нѣтъ знаелъ. Другаритъ прѣдобрили Иванъ въ дрехи, взети по-първи денъ отъ единъ овчаръ, оставили го подъ една ^{Курена} стѣна, избегнали го всички по хладно село и замислили (Тетинъ... стр. 120). Като е станало почитъ Иванъ, неизвестно. Сигурно, тамъ е билъ и убитъ въ турцитъ. Въ в. Славенскитъ бр. 135. отъ 1874г. братъ му почитъ писалъ те го Иванъ — замислил на Бузуджа.

Ненко Бончевъ. За него еф вече писали: Стр. Костуркови (въ ст. Тетинъ, т. V), М. Димитрови (въ ст. Свѣтлина, т. VIII), В. Стопанови (перисод. спис. на бѣл. кн. Друти, т. XI (1898) кн. LV-LVI), Е. Страноулови (ст. Тетинъ и Друти, т. I и студентите) Н. Горисови (въ Извѣстия на сѣмствара по славянска филология при Софийскитъ университетъ тѣхъ за т. 1904-1905, стр. 341-358). — Бончевъ се родилъ на 2. Януари, 1839г. Чета му се казвалъ Бонче Болдженска (Билъ Болдженска и сѣнъ дрѣм), а майка му — Лула (Арданска). Итѣ били бѣдни и неграмотни и имали 4 дѣца: Петко, Иванъ, Ненко и Ана. Бонче умрѣлъ на 35 години и оставилъ Петко на 8г. — Ненко — на 4г. Майка те въ работила денонанце, за да отида реда те си. Като Ненко станалъ на 6 год., тѣ го дала на училище. Въ 7 години учили Ненко при учителя Савва Радюловъ и после, поради глѣта бѣднотия, майка му го дала на занаятъ — мутавчия. Но сѣтѣ, по мѣтоване на Радюловъ, кой го оцѣнилъ победението и утѣдилъ на Ненко, както и на сѣрковно-училищнитѣ наставници, кой го обзѣчили и мажерилия подѣрпа — следователно за наука Ненко пакъ постѣпилъ въ училище. Но отова вѣдѣе училище



МОСКВА

1861 Маія 25.

Ученици Българчета

Що сѣ на нозѣ

Що сѣдѣтъ

1-1 Петко Каравеловъ отъ Копр. фил.
 2 Иванъ Христовъ отъ Габр. фил.
 3 Неше Бончевъ отъ Панаг. фил.
 4-4 Костадинъ Бончевъ отъ Трън. докт.
 4-5 Павелъ Федоровичъ отъ Лѣск. фил.

6 Райко Жинзифовъ отъ Велесъ ф.
 7 Марию Дриновъ отъ Пан. ф.
 8 Коста Власковъ отъ Круш. мат.
 9 Младенъ Желѣзовъ отъ Караг. мат.

10 Андрей Стоиловъ отъ Волгизъ, гористъ.
 11 Василъ Каракомиски отъ Лов. докт.
 12 Дмитрий Финговъ отъ Кал. фил.
 13 Карло Керемичъ отъ Сопотъ фил.
 14 Василъ Поповичъ Бранка фил.
 15 Архан. Сафронъ Халева отъ Паротъ.

16 Коста Станишевъ отъ Кур. мат.
 17 Петра Федоровъ отъ Пан. мат.
 18 Коста Герковъ отъ Копр. фил.
 19 Симеонъ Станишевъ отъ Славенъ фил.
 20 Иванъ Федоровъ Радичъ земледѣлецъ.
 21 Тодоръ Керемичъ отъ Копр. фил.